

Л. Д. 1869 р. 121. Ние си светихме вода (у нас б. *освященіе вода*). Светена вода, *святая вода*. **СВѢТІХЪ НѢКОМУ МАСЛОТО** убиваю когото: Не ще да са намѣри кой да го убие. На колко сиромаси е заплакалъ той майките. Намѣрило са е яѣкой бащинъ и майчинъ да му свѣти маслото. Ст. 37. Я какво са скитосва тукъ тамъ, иди още и на самъ, мерджелей са, чакай да и свѣти маслото. Зк. 142. Пунката гръмна, куршумътъ свиршката умѣри на управениото мѣсто, чу са едно испияване. — „Хж! Свѣтихъ ли ти маслото“, мarmorеше Гаячу. Зк. 143.

СВѢЩАЛНИКЪ с. м. лампа: Малечко Турче голема чалма (свѣщальникъ). М. р. 532. (лат.).

СВЕЩЕННИКЪ с. м. священникъ: Дощлъ священникъ-тъ за да свети водъ. Л. Д. 1869 р. 121. Собрали се вредом свещевници—чорбаджіе! Пс. 11, 133.

СВѢЩНИКЪ с. м. подевѣчникъ: Я земи златни свѣщници—Ала е вѣтрецъ повѣялъ И ѣ угасилъ свѣщница. З. 60. Татарката се навееде и зе отъ земята мѣдєвъ свѣщитникъ, на кой-то висѣхъ на верижки питици и гасилникъ. Тб. 48.

СВѢЩЪ СВЕКЪ (Мак.) с. ж., с. чл. **СВѢЩА**, мн. ч. **СВѢЩИ** и **СВѢЩИ** **СВЕЩЕ** (Ц.), с. чл. **СВѢЩІТЪ**, ум. **СВѢЩИЦА** свѣча: На Великденъ свѣщъ-тъ, ком-то дръжатъ въ черковъ, кога-то ся каже „Христосъ воскресъ“, държѣтъ ѣ западена, догдѣ си иджъ дома млъчешкомъ. Ч. 35. Жѣлти свѣщи—златі юзді. Пс. 2, 163. Още си дума думаха,—Отъ Бога свѣщѣ паднаха Яки на рамца горяха. Ч. 321. (Царна магла) измори бракъ задружни И дѣветъ снахи собрани, Саму майка имъ устана На дѣветъ гроба свѣки да пали. Д. S. 7, 23—25. 27. „Айде, Яно, айде, защо ти ѣ свекъ?“ — „Треба, брате, треба за кога ке венчатъ“. М. 229. Да не излеглишъ денѣ безъ убрустъ,—ноке безъ свѣща. М. 16. Днеска ѣ света неделя, Ав щѣ в черкова да иджъ Свещница да си запалиж. Д. 44, 2—4. Свехѣца. Пс. 2, 163.

СВИДЕНЪ пр. дорогой: Тихо и свѣтло грѣѣ мѣсячината въ послѣднитѣ нощи на лѣтото; колкото повече приближава зимата, толкова повече и тѣ биватъ свидни сѣкиму, а най-повече на пѣтникътъ, кой то има да пѣтува въ ношно врѣмя. Зк. 144. Трѣбовало по-свиденъ да ми е младий животъ. Тб. 55. **СВИДНО МИ Е** = **СВИДИ МИ СА**, мнѣ жалъ: А най много ми е свидно дѣто имамъ една твърдѣ скапоцѣйна книга—Тази книга научихъ да подаржъ на Царство-то Ви. X. I, 69. Не ми е свидно че умирамъ! Тб. 83.

СВИДИ МИ СА м. дл. безл. мнѣ жалъ: Нему са свиди за бубулецината, а хората ѣдатъ живи хора! З. 18. Сичко що дадѣ му са свиди (Il regrette tout ce qu'il donne). Т. 42. Вамъ ви се много свиди за